

-Eg haldi at handan seinasta bjargingin var nokk so týðningarmikil, men annars veit eg ikki
Mynd: Jonhard Hammer

Hugsaði ikki um nakað

Einki er at taka seg aftur í, at tað meira enn nøkur onnur var Marita Hermansen, sum tryggjaði Kyndli fyrsta sigurin nakrantíð í steypakappingini hjá kvinnum

JÁKUP MØRK

Tað var ikki tað stóra, sum kom burtur úr sam-øðu okkara við Maritu Hermansen, tá vit stutt eftir steypasigurin fingi orðið á hana.

Umgyrd av familjuni fegnaðist hon um ný-vunna steypið, men tá vit spurdu hana, hvat hon helt um sín egna leiklut í øllum hesum var hon heldur fámælt.

-Eg haldi at handan seinasta bjargingin hevði stóran týðning, men annars veit eg slettis ikki, hvat eg skal siga, vóru orðini hjá málverjanum. Viðari segði hon tó, at hon satt at siga ikki hugsaði um nakað sum helst, tá hon tvær ferðir hevði sera týðningarmiklar bjargar, tá Sólrun Krosslá var sloppin leys. Hvat stóðan tá var, og hvussu nógv tíð var eftir hugsaði hon als ikki um, men royndi bara at verja málið.

Tá gjörði hon so í øll-um førum somikið væl, at steypið varð fingið til høldar, og verður hugsað um kappingina sum heild, er lítið at ivast í, at hon so sanniliga eisini átti sín leiklut í, at Kyndil yvirhøvur varð umbodað í finaludystinum.

Í teimum báðum hálv-finalunum móti Stjórnumi stóð hon nevnliga tveir framúr góðar dystir, og yvirhøvur hevur hon stað-

Fegnast um avrikið

Fyrrverandi neistamálverjin, Hans Jákup Hermansen, sum er pápi at kyndilmálverjanum, kundi eftir dystin fegnast saman við dótturini

JÁKUP MØRK

Hon hevur tað ikki eftir on- gum, Marita Hermansen. Í eini 10 ár var pápin, Hans Jákup Hermansen, málverji á besta mansliðnum hjá Neistanum, og framvegis er hann aktivur, tá hann saman við fleiri øðrum veteranum tórnar út í triðbestu mans-deildini.

Eftir dystin hittu vit stolta pápan, og spurdu hann, hvønn týðning hann helt avrikið hjá Maritu hevði fyri dystin.

Hans Jákup var samdur í, at tær bjargar, sum Marita hevði móti endanum av dystinum, høvdu alstór- an týðning fyri endaliga úr- slitið.

Hann helt tó eisini, at dótturin hevur staðið seg sera væl so at siga alt kapp- ingarárið, og tað man ikki vera nakað dulsmál, at hon í fleiri dystum hevur verið munurin á Kyndli og mót- støðuliðnum.

Liðavrik

Hans Jákup legði tó afturat, at Marita so at siga bert gjörði sín part av avriki- num. Talan var jú eisini um eitt rættuligt liðavrik, har allar lyftu í felag.

Í sama viðfangi heldur hann eisini, at VB so sann- iliga eisini hevur uppiðrið rós fyri teirra leiklut í dyst- inum. -Tær vildu alla tíðina

Marita, umgyrd av foreldrunum, Hans Jákupi og Sigrun og systkunum báðum, Herman og Bodil

Mynd: Jonhard Hammer

vera við til at skapa dystin, og tað var eisini viðvirkandi til, at vit ein so spennandi og undirhaldandi dyst, seg-ði fyrrverandi neistamál- verjin, sum eisini helt tað vera stuttligt, at tað nú vóru somikið nógvir áskoðarar til avgerandi dystirnar í hondbóltskappingini, við

tað at hetta setur rættuligan dām á dystirnar.

At enda spurdu vit hann, um tað hevði nakað at siga fyri honum, at dótturin var-ði málið hjá Kyndli, og ikki hjá Neistanum, har hon tó eisini hevur roynt seg.

- Eg eri bæði glaður og stoltur um at eiga eina dótt-

ur, sum í dag kann kalla seg steypavinnara, og so er tað líka mikið, hvørjum liði tað er við. Nú ætli eg mær tó at rópa á Neistan, vóru seinastu orðini vit fingi frá Hans Jákupi, áðrenn hann fór yvir at finna sær sess, áðrenn menninir fóru í holt við sín finaludyst.

Hava sjálvir skuldina

Heini Joensen heldur ikki nakra orsök vera til at koma við umberingum eftir tapið leygardagin. -Hatta høvdu vit sjálvir skuldina fyri, helt liðformaðurin eftir dystin

JÁKUP MØRK

Tað var ein vónbrotin Heini Joensen, sum eftir dystin stóð við blómutyssunum og hugsaði um dystin, sum júst var liðugt leiktur.

Hann helt tað snøgt sagt

vera ov vánaligt, at lið han- sara ikki megnaði at halda fast um leiðsluna, sum tíð- luga í seinna hálvleiki var ikki minni enn 18-12.

-Tá Áki og eg verða mansvardi, merkir tað sam- stundis, at hinir leikararnir

hava umleiði fyra metrar hvør at spæla á, og hetta eigur at opna fyri møgu- leikum. Ikki tí, eg hevði eis- ini møguleika at avgera dystin sjálvur, men eins og liðfelagarnir, so brendi eg, tá eg slapp leysur.

Spurður um teir ikki høv- du gjørt nakað við mans- verjuna undir venjing segði hann, at teir sum so ikki høvdu vant hesa støðu undir venjing.

Hetta má sigast at vera eitt sindur hugvekjandi, tí tað kann neyvan koma sum ein skelkur av teimum stór- u, at mótstöðuliðið finnur upp á at mansverja teir báð- ar. Bæði Kyndil og StíF hava fyrr í ár roynt hetta, oguttan iva fara onnur lið eisini at royna tað sama, so tað er í hvussu er nakað, sum Páll Poulsen átti at um- hugsað.

FM er eftir

Eftir at hava tosað um farna dystin, numu vit samstundis við spurningin um FM- stríðið, har Neistin fram- vegis hevur ein stóran leik- lut.

Heini helt tó sjálvur, at hetta orkaði hann als ikki at hugsa um nú. Hann legði tó afturat, at teir sjálvandi fara eftir FM-heitinum, men í løtuni var hetta ikki tað, sum hevði fremsta pláss í hugaheiminum.

Mynd: Jonhard Hammer

Hóast stóra vónbrotið, so hevði Heini tó yvirskot til at handa mótstöðumonnunum eitt blómutyssi eftir dystin

Janus Einar fær her boðini frá Palla Joensen um, at hann er úttikin til landsliðshópin
Mynd: Jonhard Hammer

Fekk landsliðsboð

Eftir steypasigurin fekk strikuspælarin hjá Kyndli, Janus Einar Sørensen, enn meira at fegnast um, tá landsliðs-venjarin, Palli Joensen, kundi siga honum at hann var úttikin til landsliðshópin

JÁKUP MØRK

Enn er hann einans 19 ár, men longu nú eru fleiri farin at rokna hann millum frem- stu strikuspælaramar her á landi. Janus Einar Sørensen hevur rættuliga gjørt um seg á kyndilsliðnum hetta kapp- ingarárið, og eftir steypa- finaluna fekk hann eitt stórt herðaklapp fyri hetta, tá

Palli Joensen boðaði honum frá, at hann nú var úttikin til A-landsliðið.

Palli sigur við Sosialin, at hann hevur hugsað um, at tikið enn ein strikuspælara inn í hópin, tí hetta er eitt av teimum plássum, har teir ikki tosa skaðar. Um ein

bakkur ella vongur verður skaddur, ber altíð til at blanda kortini eitt sindur

øðrvísi, men verður annar av strikuspælarunum skad- dur, er bert ein leikari til allar 60 minuttirnar, og tí er neyðugt at hava triggjar leikarar til hetta plássið.

Ein dreymur

Sjálvur sigur Janus Einar, at hann sjálvsagt hevur vónað, at tað eina ferð vórðu boð eftir sær. - Sjálvandi er hetta

ein dreymur, sum nú er gingin út, sigur greiðir hann frá. Seinasta ár var hann annars við U-18 landsliði okkara, og í ár var so æt- lanin, at hann skuldi vera á U-21 liðnum, men hetta verður nu helst av ongum.

Leiðin inn á besta liðið hjá Kyndli hevur verið rættuliga stutt hjá Janusi Einari. Seinasta ár kom inn í flestu dystunum í enda- spælinum, og í ár hevur tað meira ella minni eydnast honum at skumpa undan- gongumann sín, Rúna Poul- sen, út á beinkin.

Janus Einar leggur tó á- herslu á, at hann og Rúni hava tað fint sínamilum. - At vit kappast er bara nát- túrligt, og hetta er eisini við til at gera okkum til betri leikarar. Eisini heldur hann, at teir báðir eru rættuliga ymskir í spælistíli, og tískil riggar tað øgiliga væl hjá teimum. Venjarin hevur altíð møguleika at skifta, um so er, at mótstöðuverjan hevur ov gott tak á, og hetta kom eitt nú til sjóndar, tá seinna hálvfinalan móti VÍF varð leikt.

Annars legði Janus Einar afturat, at fyri hansara við- komandi hevði tað verið ó- trúliga lætt at fella inn í góða samanholdið, sum er á liðnum.

- Hóast aldursmunurin millum ymsu leikararnar er rættuliga stórur, er hetta als ikki nakað sum merkið í hópinum. Kanska hava vit arga Hannis eitt sindur, nú hann hevur verið skaddur so leingi, men samanumtikið fungerar liðið ótrúliga væl uttan fyri vøllin, sigur strikuspælarin og nýklækti landsliðsleikarin at enda.

Í fyrra hálvleiki var lagið ikki altíð líka gott...
Mynd: Jonhard Hammer

Stemningurin var ótrúligur

Eins og hjá kvinnum, átti mál- verjin sín stóra leiklut í, at kyndils- menninir komandi árið kunnu kall- a seg steypavinnarar

JÁKUP MØRK

Ein av orsøkunum til at tað eydnaðist Kyndil at taka Neistan aftur, var at Lars Winther stóð seg sea væl í seinna hálvleiki.

Efti dystin hittu vit Lars, og spurdu hann, hvussu tað bar til, at hann menti seg somikið nógv í seinna hálvleiki.

Sjálvur heldur hann, at høvudsorsøkin til, at hann byrjaði at fanga skotini var, at Heini og Áki vórðu mansvardi.

- Hetta tók líka sum broddin av teirra skotstyrki, og beint eftir hetta hevði eg tvær bjar- gingar sjálvir, og so koyr- ir tað bara, sigur Lars, sum annars eisini legði

stóran dent á, at stem- ningurin, sum var í holl- ini, eisini gjørdi sitt til, at kyndilsliðið megnaði stóra takið.

Liðavrik

Lars hevði tó ongan hug til at taka allan heiðurin einsamallur, men legði í staðin dent á, at talan var um eitt rættuligt liðavrik, har hvør tann einasti leik- ari gjørdi sitt til at venda dystargongdini.

- Eisini hevði tað stóran týðning, at Petur ikki stóð seg eins væl í seinna hálv- leiki, sumí fyrra, og hóast Bogi stóð seg væl, tá hann kom inn, so var tað ikki nóg mikið til at bremsa okkum.

...Men eftir dystin vórðu allar hugsandi orsøkir til at lata champagnupropparnar flúgva
Mynd: Jonhard Hammer

Ein stór hondbóltsfamilja: f.v. Jóannes, Bjarni, Rúna, Beinta, Uni, Tróndur, Bartal, Hannis, Katrin og Sólrun

Mynd: Jonhard Hammer